

מ"ת 25729/02/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד עיאטי

בית משפט השלום בעכו

18 פברואר 2015

מ"ת 25729-02-15 מדינת ישראל נ' עיאטי(עציר)

מ"ת 25693-02-15

בפני כב' השופטת ג'ני טנוס
המבקשים
נגד
המשיבים
מדינת ישראל
מוחמד עיאטי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד גני נהלה

המשיב - הובא

הסניגור עו"ד יניב אלון

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כנגד המשיב הוגשו כתב אישום המייחס לו פריצה לרכב בכוונה לגנוב ובקשה למעצר עד תום ההליכים נגדו.

עפ"י עובדות בכתב האישום, ביום 6.2.15 בסמוך לשעה 16:15 פרץ המשיב לרכבה של המתלוננת אשר חנה בחניון בעכו באופן שניפץ את שמשות חלון הנהג, פתח דלת הנהג והכניס את גופו פנימה וזאת בכוונה לבצע גניבה.

ב"כ המבקשת הפנתה להודעותיהם של שני עדי ראיה, מר מוחמד אחמד ומר איהאב חאסקיה, כהודעות המבססות את עיקר הראיות לכאורה כנגד המשיב. אשר לעילת המעצר ב"כ המבקשת טענה כי הגם שמדובר בעבירת רכוש, המקרה נשוא כתב האישום מקים עילת מעצר בשל עברו המכביד של המשיב ובשל העובדה כי לחובתו מאסר על תנאי בן 12 חודשים בר הפעלה אם יורשע בעבירה המיוחסת לו.

לעומת זאת טען הסנגור כי חומר החקירה אינו מגלה קיומן של ראיות לכאורה בעוצמה מספקת לאור הסתירות הפנימיות שהתגלו בעדויות של שני העדים הנ"ל. לכך ביקש הסנגור להוסיף, כי אחד מעדי הראיה, מר מוחמד אחמד, הוא כלל לא עד תביעה לפי כתב האישום, ומכל מקום הוא עתיד לשמש דווקא כעד הגנה בבוא העת. בכל הנוגע לעילת המעצר טען הסנגור כי מדובר בעבירת רכוש שכשלעצמה אינה מקימה עילת מעצר, ואילו עברו הפלילי של המשיב אינו

עמוד 1

יכול להוות שיקול מרכזי לביסוס עילת מעצר במקרים מעין אלו.

בכדי שאוכל לעמוד על המחלוקת הנוגעת לתשתית הראייתית, הוריתי על דחיית מועד מתן ההחלטה לשם עיון בחומר החקירה. ואכן, עיון בחומר מלמד כי קיימות ראיות לכאורה אשר יש בהן פוטנציאל ממשי להרשעת המשיב בעבירה המיוחסת לו. ואבהיר, די לטעמי בעובדה כי עד הראיה מר חאסקיה זיהה את המשיב כמי שנוכח במקום וכמי שהכניס את גופו לתוך הרכב המדובר, כאשר הזיהוי נסמך על היכרות אישית בין השניים על רקע היותם שכנים, כדי לבסס את עיקר התשתית הראייתית הלכאורית הנדרשת.

וידגש, הם המשיב ובן עד הראיה הנ"ל מאשרים כי אין כל סכסוך קודם ביניהם, כך שלא ניתן לפקפק בשלב זה בכנות דבריו של העד. זה המקום להוסיף, כי העד תיאר הכיצד ראה את המשיב מסתובב באופן מחשיד ליד הרכבים שעמדו במקום ולכן ניגש לאב בית הספר הממוקם בסמוך על מנת לברר אם המשיב, שכאמור מוכר לו באופן אישי, עובד במקום כשומר - דברים שאומתו גם בהודעתו של אב הבית בבית הספר.

לפיכך, גם אם נתגלו סתירות בעדותו של העד הנ"ל לגבי פרטי הלבוש של המשיב בעת המעשה, ולגבי העיתוי המדויק של זיהוי המשיב על ידי העד (לפני או אחרי שהלה החנה את רכבו), אני מוצאת כי סתירות אלו אינן סתירות מהותיות ואין בהן כדי להפריך בשלב זה את זיהוי המשיב על ידו כמי שביצע את העבירה, ובפרט שהמשיב עצמו אישר כי נכח במקום באותו זמן.

לכך יש להוסיף כי עד הראיה הנוסף, שאינו מכיר את המשיב, מסר תיאור דומה למדי לתיאור שהעד הקודם מסר לגבי התנהגותו הכללית של המשיב במקום, ובפרט לגבי הרכב המדובר. עדותו של עד זה מחזקת את עדות העד הראשון ותומכת בה באופן ממשי.

בנסיבות אלו, אני מוצאת צורך להמשיך ולדון בהשגותיו של הסנגור לגבי חוקיות החיפוש שנערך בביתו של המשיב - חיפוש שבמסגרתו נתפסה מגבת ורודה בדומה למגבת שנטען כי המשיב החזיק בידו בעת הפריצה לרכב. באותה מידה, אני מוצאת משמעות לתהיית הסנגור הכיצד ייתכן כי שני העדים לא שמעו קול ניפוץ שמשמת הרכב, זאת מכיוון שהשניים אישרו כי הגיעו למקום ככל הנראה לאחר שהמשיב כבר נפיץ את השמשה.

אשר לקיומה של עילת מעצר - על אף שמדובר בעבירת רכוש שבוצעה על ידי המשיב בגפו וכנראה שללא תחכום מיוחד, אני מוצאת כי המקרה דנן מקים עילת מעצר לנוכח המסוכנות הרבה שנשקפת מהמשיב לרכוש הציבור. מסקנה זו נסמכת על גיליון הרשעותיו הקודמות של המשיב המונה לא פחות מ-13 עמודים בגין הרשעות במגוון עבירות, לרבות בעבירות רכוש ובפרט בעבירות התפרצות לרכב וגניבה, שבגין ריצה המשיב תקופות מאסר משמעותיות. ואם לא די בכך, הרי שהמשיב ביצע לכאורה את מעשה העבירה כאשר מאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו ומבלי שהיה בו כדי להרתיעו.

אשר על כן, ובהעדר חלופת מעצר, דין בקשת המעצר להתקבל.

לא אסיים מבלי להתעכב על המחלוקת שנתגלעה בין הצדדים בנוגע להוספת עד הראיה, מר מוחמד אחמד, כעד תביעה בעקבות טענת ב"כ המבקשת כי שמו של העד נפקד מכתב האישום מחמת טעות.

כזכור, הסנגור התנגד להוספת העד בטענה כי יש בכוונתו לזמנו כעד הגנה מטעמו.

ככלל, מאחר שהודעת ב"כ המבקשת בדבר הוספת העד לרשימת עדי התביעה הועלתה טרם הקראת כתב האישום, הרי שאין כל מקום להתנגדות הסנגור.

ואולם, גם אם אניח כי מדובר בבקשה שהועלתה לאחר הקראת כתב האישום, הרי שלא מצאתי הצדקה לחסום את המבקשת מזימון העד כעד מטעמה, וזאת לאור העיתוי המוקדם בו הועלתה הבקשה. בכל אופן, לא שוכנעתי כי התיקון יגרום עיוות דין למשיב וברור מאליו שאין בתיקון האמור כדי לחסום את הסנגור מפני זימון העד בבוא היום כעד מטעמו (ככל שלא יסתפק בחקירתו הנגדית כעד תביעה).

סיכומי של דבר, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו בתיק 25693-02-15.

תיק החקירה הוחזר לב"כ המבקשת.

ניתנה והודעה היום כ"ט שבט תשע"ה, 18/02/2015 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס , שופטת